

The Multilingual Library for Children in Europe

Belgian Modern Story
Greek language version

“Fairy tales are more than true:
not because they tell us that dragons exist,
but because they tell us that dragons can be beaten.”

Neil Gaiman

Multilib Project Partnership

Viksjöfors Skola
Viksjöfors, Sweden
Project Coordinator
Helena Ehrstrand

The Mosaic Art Sound Ltd
London, United Kingdom
Teresa Dello Monaco

International Yehudi Menuhin Foundation
Brussels, Belgium
Marianne Poncelet

Language School PELICAN
Brno, Czech Republic
Dáša Ráček Pelikánová

Technical University of Crete
Chania - Crete, Greece
Nektarios Moumoutzis

Cukurova University
Adana, Turkey
Figen Yilmaz

Authors:

Swedish	Traditional Modern	Traditional unknown Viksjöfors school children year 4
Kurdish	Traditional Modern	Adaptation from Aesop's Fables Viksjöfors school children year 4
English	Traditional Modern	Oscar Wilde James Blake
Tibetan	Traditional Modern	Team led by Jamyang Dhomdup Team led by Jamyang Dhomdup
Belgian	Traditional Modern	Traditional Story from the Ardennes Marianne Poncelet
Haitian	Traditional Modern	Team work led by Marlène Dorcena Team work led by Marlène Dorcena
Czech	Traditional Modern	Karel Jaromír Erben Tereza Sokolíček
Russian	Traditional Modern	Traditional Unknown Team work led by Natalia Gigina
Greek	Traditional Modern	Vitsentzos Kornaros Nikos Blazakis
Armenian	Traditional Modern	Team work led by Mary Baritaki Team work led by Mary Baritaki
Turkish	Traditional Modern	Traditional unknown Halil İbrahim Halaçoğlu
Arabic	Traditional Modern	Team led by İnana Abdelli Team led by İnana Abdelli

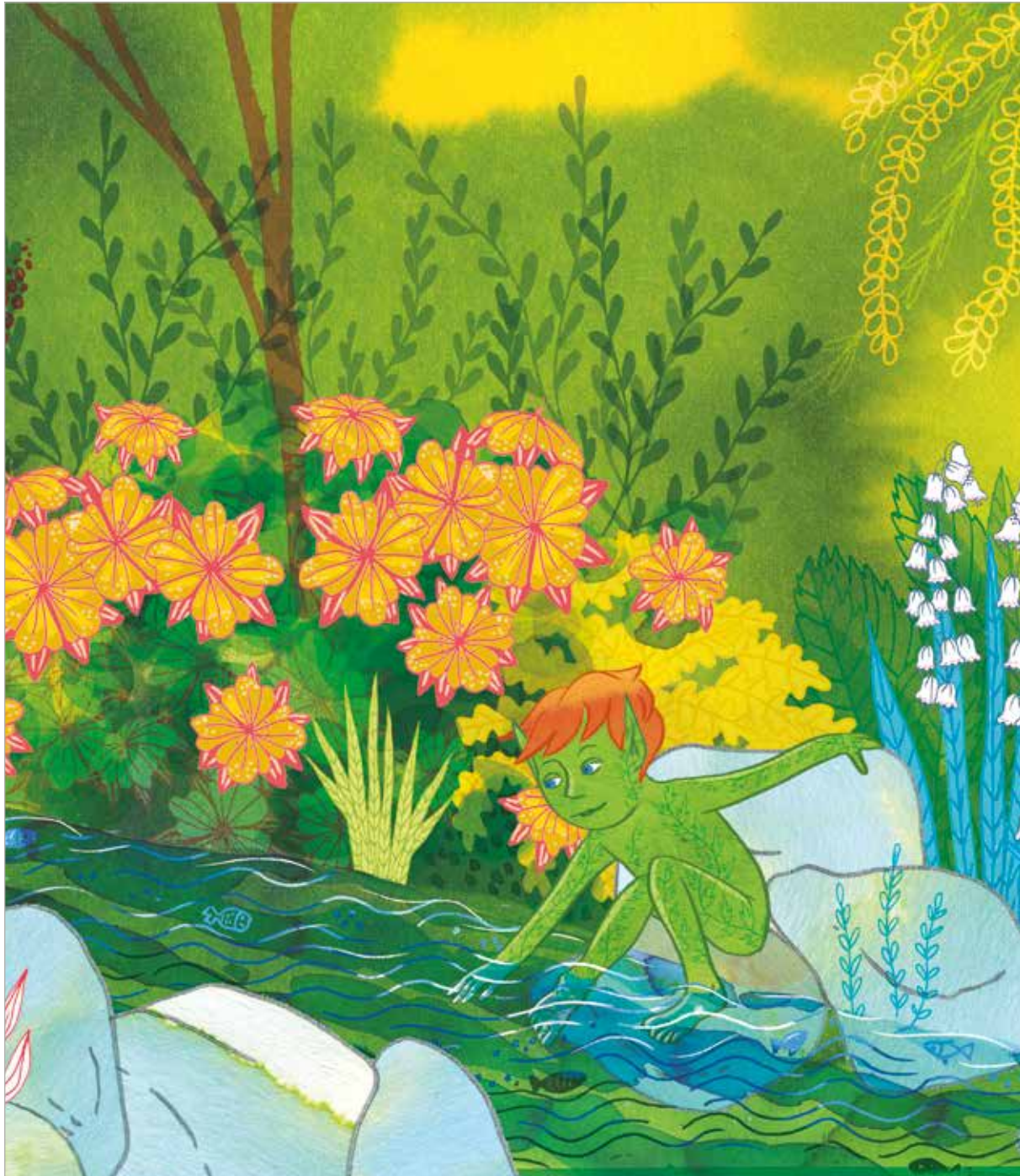
Illustrator:

Swedish	Traditional Modern	Ida Uddas Ida Uddas
Kurdish	Traditional Modern	Saad Hajo Saad Hajo
English	Traditional Modern	Christopher Mallack Christopher Mallack
Tibetan	Traditional Modern	Leona Tsiara Leona Tsiara
Belgian	Traditional Modern	Amélie Clément Amélie Clément
Haitian	Traditional Modern	Marianne Poncelet Benela Desauguste
Czech	Traditional Modern	Kateřina Kroupová Kateřina Kroupová
Russian	Traditional Modern	Barbara Dorušincová Barbara Dorušincová
Greek	Traditional Modern	Nikos Blazakis Nikos Blazakis
Armenian	Traditional Modern	Maria Xanthaki Maria Xanthaki
Turkish	Traditional Modern	Firuze Engin Firuze Engin
Arabic	Traditional Modern	Firuze Engin Firuze Engin

Paolo Cremona Layout design:

English Editing: Sean McManaman

Γιατί το Πράσινο Χρώμα είναι Πράσινο

Belgian Modern Story
Greek language version

Author: Marianne Poncelet

Illustrator: Amélie Clément

Ένα μικρό αγόρι μισοκοιμισμένο στο λευκό του κρεβάτι αναρωτιέται: “Γιατί το πράσινο χρώμα είναι πράσινο;”

Μικρό αγόρι, έχω να σου πω μια ιστορία...

Όταν φτιάχτηκε ο κόσμος, το πράσινο χρώμα δεν υπήρχε. Όλα ήταν μπλε. Η Γη, μάλιστα, ονομαζόταν τότε “ο μπλε πλανήτης”. Το μπλε του ουρανού διαλύονταν μέσα στο γαλάζιο της θάλασσας, όπως ένας άπειρος αριθμός αντανάκλασεων σε καθρέφτη. Όμως, μια μέρα, ο Ήλιος έστειλε τα κίτρινα βέλη του λίγο πιο δυνατά από το συνηθισμένο και χιλιάδες από αυτά διαπέρασαν τον ωκεανό.

Τα κύματα διαλύονταν στην ξανθιά άμμο. Οι χρυσές ακτίνες ανακατεύονταν με το γαλάζιο νερό και με την ωχρή άμμο που έλαμπε σαν να είχε πάρει φωτιά. Αυτό κράτησε πολύ καιρό.

Τότε συνέβη κάτι περίεργο. Στην ακτή, εμφανίστηκε ένα πράσινο σημάδι. Το πρώτο πράσινο σημάδι στον κόσμο. Μεγάλωσε σιγά σιγά και κάλυψε τους αμμόλοφους σαν λάβα από ηφαίστειο.

Ένα χρώμα που εμφανίζεται από το πουθενά είχε αρχίσει να απλώνεται στο σύμπαν. Δεν ήταν αρκετά μπλε, ούτε αρκετά κίτρινο, αλλά βρίσκονταν ακριβώς στο μέσον: το πράσινο χρώμα.

Και ξαφνικά, στη μέση αυτής της πράσινης παλίρροιας, εμφανίζεται ένα κοχύλι. Μέσα από το κοχύλι βγαίνει ένα μικρό κεφάλι: ένα ξωτικό, που γεννήθηκε από την αγάπη της θάλασσας και του ήλιου, χοροπηδά με τα πόδια του, τρίβει τα μάτια του και κλίνει το κεφάλι του με θαυμασμό. Μπροστά του, όσο μπορεί να δει το μάτι: η Θάλασσα! Γυρίζει πίσω με ένα άλμα, και όσο βλέπει το μάτι: η Γη!

“Πόσο όμορφο!” φωνάζει, χτυπώντας τις παλάμες του. “Ας δούμε πιο προσεκτικά!”

Και τσαλαβουτώντας στα πρασινωπά νερά, το ξωτικό βγαίνει στην ακτή με γρήγορα βήματα. Πηδά πάνω από τους αμμόλοφους και μετά αρχίζει να ανεβαίνει σε ένα βουνό. Καθώς σκαρφαλώνει στους βράχους, διαπιστώνει με έκπληξη ότι κάθε φορά που αγγίζει μια πέτρα, γίνεται πράσινη.

Εκπληκτικό, κοιτάζει τα χέρια του. Είναι και τα δύο πράσινα, όπως και ολόκληρο το σώμα του.

“Όμως, γιατί ο γκρίζος βράχος έγινε ξαφνικά πράσινος;”

Το ξωτικό αρχίζει να σκαρφαλώνει ξανά προς την κορυφή του βουνού. Μόλις φτάνει εκεί, ανακαλύπτει ένα παλιό ξεραμένο δέντρο.

“Κακόμοιρο δέντρο, δεν φαίνεται να είναι σε καλή κατάσταση”, μονολογεί το μικρό ξωτικό ενώ χαϊδεύει τα σκληρά κλαδιά.

Αμέσως, τα κλαδιά καλύπτονται με μια απαλή πράσινη απόχρωση. Εμφανίζονται μικρά μπουμπούκια και μετά φύλλα που σχηματίζουν μια ανοιξιιάτικη φυλλωσιά.

Το ξωτικό, με αμείωτη έκπληξη, κοιτάζει τα χέρια του και αρχίζει να γελά.

“Ξέρεις κάτι; Είσαι πολύ πιο όμορφο έτσι!”, λέει στο δέντρο, που τεντώνεται με υπερηφάνεια.

Το μικρό ξωτικό συνεχίζει στο δρόμο του. Όλα όσα αγγίζει γίνονται πράσινα. Διασκεδάζει πολύ με αυτό, αλλά φροντίζει να μην αγγίζει τα πάντα γιατί του αρέσουν και τα άλλα χρώματα.

Σύντομα, όπου στη Γη περνάει το μικρό ξωτικό, εμφανίζονται πράσινες κηλίδες. Αργότερα, αυτά θα ονομάζονται πεδιάδες ή λιβάδια. Στους λόφους, τα μαύρα δέντρα καλύπτονται με ένα εκθαμβωτικό πράσινο, και χαρούμενες συστάδες με φρέσκο χορτάρι εμφανίζονται στις κοιλάδες.

Μια μέρα, το ξωτικό φτάνει στις όχθες ενός πεντακάθαρα ρυακιού. Ξεχνώντας τις μαγικές δυνάμεις των χεριών του, πηδάει μέσα στο νερό παίζοντας χαρούμενο. Το ρυάκι γίνεται αμέσως πράσινο και ρέει προς ένα κοντινό δάσος. Το δέντρα, των οποίων οι ρίζες βρίσκονται βαθιά κάτω από το έδαφος και ποτίζονται από το νερό που ρέει, γίνονται πιο ανοιχτόχρωμα. Αυτή τη φορά, ολόκληρο το μαύρο δάσος γίνεται πράσινο!

“Πόσο όμορφο!”, Φωνάζει το μικρό ξωτικό γελώντας.

Καθώς πέφτει η νύχτα, ξαπλώνει στην άκρη του δάσους και αποκοιμάται.

Το επόμενο πρωί, τεντώνεται τεμπέλικα και αρχίζει να χορεύει στο πρωινό φως. Το γέλιο του είναι σαν ένας καταρράκτης γάργαρου νερού και έχει την ηχώ άπειρων πράσινων κυμάτων που αγγίζουν τα μπουμπούκια των δέντρων και των φυτών κάνοντάς τα να εκρύνονται με μύρια χρώματα.

Και έτσι, εμφανίζεται στον κόσμο η πρώτη Άνοιξη.

Το μικρό ξωτικό είναι ξέγνοιαστο και εύθυμο. Ημέρα και νύχτα παρακολουθεί την ισορροπία όλων των χρωμάτων στη γη. Όλοι οι άνθρωποι το λατρεύουν και ακολουθούν την πορεία του. Τα βήματά του μοιάζουν με μικροσκοπικά πράσινα νησιά.

Και έπειτα μια μέρα, τα ίχνη από την πορεία του ξωτικού καταλήγουν στην άκρη ενός γκρεμού. Από κάτω, τα κύματα παφλάζουν σε μια παραλία όπου ξεκουράζονται χίλια κοχύλια. Όμως, πουθενά δεν μπορεί να δει κανείς το ξωτικό.

Στον ορίζοντα, ένα πράσινο ουράνιο τόξο διασχίζει τον ουρανό. Το μικρό ξωτικό είχε πετάξει για το πιο όμορφο απ' όλα τα ταξίδια.

Από τότε, όποτε έχει καλό καιρό, όταν ο Ήλιος φτάνει στο τέλος της πορείας του, μπορεί κανείς να δει μια πράσινη ακτίνα...

Είναι η ψυχή του μικρού ξωτικού που χαιρετά τη Γη ως σημάδι ελπίδας.

The Multilingual Library for Children in Europe

Project number: 2016-1-SE01-KA201-0221018

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

The European Commission support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents which reflects the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

This work is licensed under the Creative Commons Attribution-Share Alike 4.0 International License. To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>.

www.multilibproject.eu